

ODESÍLATEL:

Mgr. Evžen Doležal
ředitel odboru
posuzování vlivů na životní prostředí
a integrované prevence
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

dle rozdělovníku

V Praze dne 18. srpna 2016
Čj.: 55035/ENV/16
Vyřizuje: Ing. Slezák
Tel.: 267 122 442

Věc: Metodický výklad čl. II bodu 1 (přechodných ustanovení) zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“)

Na základě stanoviska odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence a odboru legislativního Ministerstva životního prostředí Vám pro zajištění jednotného postupu při aplikaci zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), zasíláme metodický výklad čl. II bodu 1 (přechodných ustanovení) zákona č. 39/2015 Sb., a to jak ve vztahu ke stanoviskům k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaným podle zákona č. 100/2001 Sb., tak ve vztahu ke stanoviskům o hodnocení vlivů vydaným podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 244/1992 Sb.“).

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. U stanovisek k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá příslušný úřad na základě oznámení o zahájení řízení zaslaného tomuto úřadu správním úřadem příslušným k vedení navazujícího řízení nebo na základě žádosti oznamovatele ještě před zahájením navazujícího řízení souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že jejich obsah je v souladu s požadavky právních předpisů, které zpracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU. Příslušný úřad v závazném stanovisku podle věty první zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku

k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Nelze-li vydat souhlasné závazné stanovisko podle věty první, musí být záměr předmětem nového posuzování podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Závazné stanovisko podle věty první se vydává pro rozhodnutí v navazujícím řízení vydávané po nabytí účinnosti tohoto zákona; toto závazné stanovisko se použije i pro rozhodnutí v dalších navazujících řízeních. Pokud příslušný úřad vydává také závazné stanovisko podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze oba postupy spojit a vydat pouze jediné závazné stanovisko.

1) Předmět ověření

Z formulace tohoto přechodného ustanovení je zřejmé, že ke každému stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí nebo ke každému stanovisku o hodnocení vlivů (dále jen „stanovisko EIA“), které bylo vydáno přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb. (tj. před 1. 4. 2015) a které je v souladu s § 9a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. podkladem pro navazující řízení ve smyslu § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., bude nutné vydat závazné stanovisko (dále jen „závazné stanovisko k ověření souladu“), před jehož vydáním příslušný úřad ověří, zda obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU (dále jen „směrnice „EIA““). Závazné stanovisko k ověření souladu vždy vydá ten příslušný úřad, který vydal stanovisko EIA.

S ohledem na konstrukci předmětného přechodného ustanovení příslušný úřad při ověřování souladu nezkoumá řešení záměru navržené v dokumentaci pro navazující řízení, rozdíly tohoto řešení oproti řešení záměru posouzenému v procesu posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen „proces EIA“) ani to, jakým způsobem a zda jsou v dané fázi plněny relevantní podmínky stanoviska EIA; účelem tohoto institutu je výhradně posouzení souladu obsahu samotného stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, a rovněž převzetí relevantních podmínek stanoviska EIA do závazného stanoviska k ověření souladu. Není tedy nezbytné, aby příslušný úřad měl pro účely ověření souladu k dispozici např. dokumentaci pro některé z v úvahu přicházejících navazujících řízení nebo jiné dokumenty, které vznikly po vydání stanoviska EIA.

2) Využitelnost závazného stanoviska k ověření souladu

Závazné stanovisko k ověření souladu musí být využitelné pro veškerá navazující řízení a nemůže být tedy formulováno pro účely jednoho konkrétního navazujícího řízení. O vydání závazného stanoviska k ověření souladu může být požádáno již v době, kdy oznamovatel ještě neuvažuje o zahájení navazujícího řízení, dokumentaci pro navazující řízení nemá k dispozici a nezačal se ještě ani zabývat způsobem plnění podmínek stanoviska EIA. To vyplývá z logické posloupnosti jednotlivých kroků při

přípravě dokumentace pro navazující řízení. Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko k ověření souladu bude pro účely jeho předložení v navazujících řízeních vydáno ke každému stanovisku EIA, a vzhledem k tomu, že dokumentace pro navazující řízení by měla na závazné stanovisko k ověření souladu reagovat, mělo by být závazné stanovisko k ověření souladu vydáno prakticky vždy na základě žádosti oznamovatele (a následně být součástí žádosti o rozhodnutí v navazujícím řízení), a pouze výjimečně na základě pouhého oznámení o zahájení navazujícího řízení, jak umožňuje předmětné přechodné ustanovení.

3) Podklady

Závazné stanovisko k ověření souladu vydá příslušný úřad buď na základě oznámení o zahájení navazujícího řízení (výjimečně – viz výše) nebo na základě žádosti oznamovatele, jeho zplnomocněného zástupce nebo jeho právního nástupce. Bylo-li navazující řízení zahájeno před nabytím účinnosti zákona č. 39/2015 Sb. a dosud v něm nebylo rozhodnuto, lze připustit vydání závazného stanoviska k ověření souladu i na základě oznámení o pokračování v přerušném řízení nebo jiného obdobného dokumentu od správního úřadu, který navazující řízení vede. V těchto případech je doporučena aktivní (např. telefonická) komunikace mezi příslušným úřadem, oznamovatelem a správním úřadem, který vede navazující řízení.

Příslušný úřad vydává závazná stanoviska k ověření souladu na základě podkladů, které jsou nezbytné pro ověření a které již má vždy k dispozici – tzn. stanovisko EIA, aktuální právní předpisy, které zpracovávají směrnici EIA, a popřípadě i dokumenty zpracované v průběhu procesu EIA, tj. dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (dále jen „dokumentace EIA“) a posudek o vlivech záměru na životní prostředí (dále jen „posudek EIA“). V případě, že oznamovatel předloží v rámci žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření souladu další podklady, příslušný úřad může vzít v úvahu i tyto podklady.

4) Právní předpisy

Při identifikaci právních předpisů, s jejichž požadavky je třeba ověřovat soulad stanoviska EIA, je třeba vycházet z cíle přechodného ustanovení, kterým je ověření obsahu stanoviska EIA. Požadavky na obsah stanoviska EIA jsou stanoveny výhradně v zákoně č. 100/2001 Sb., konkrétně v příloze č. 6. Z množiny právních předpisů, které zpracovávají směrnici EIA, je tedy tento zákon jediným právním předpisem, jehož požadavky je třeba při ověřování aplikovat. Proto je při ověřování nutné zabývat se výhradně posouzením, zda obsah stanoviska EIA věcně odpovídá požadavkům přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. v aktuálně platném znění, přičemž nezáleží na rozdílu v názvech jednotlivých kapitol použitých ve stanovisku EIA a požadovaných aktuální přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb., ale naopak záleží na obsahu stanovisek EIA, tj. na tom, zda požadavky jednotlivých kapitol aktuální přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. jsou v některé části stanoviska EIA obsaženy. Obsah stanoviska EIA lze považovat za souladný s uvedenými požadavky i tehdy, byly-li informace, hodnocení,

závěry, podmínky a další údaje požadované přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. obsaženy alespoň v dokumentaci EIA nebo posudku EIA (nejsou-li obsaženy přímo ve stanovisku EIA). V případě důležitých náležitostí, které mohly mít vliv na výrok stanoviska EIA, je však nezbytné, aby ve stanovisku EIA byly uvedeny alespoň částečně např. formou shrnutí a následného odkazu na dokumentaci EIA nebo posudek EIA, kde by pak měly být uvedeny podrobně. Pouze u náležitostí, které evidentně nemohly mít vliv na výrok stanoviska EIA (např. sídlo a IČ oznamovatele, zařazení záměru dle přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., resp. dle přílohy č. 1 nebo 2 zákona č. 244/1992 Sb. apod.), lze akceptovat, pokud ve stanovisku EIA nebyly uvedeny vůbec a byly uvedeny výhradně v dokumentaci EIA nebo posudku EIA. V tomto případě je velmi žádoucí, aby oznamovatel v rámci žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření souladu příslušnému úřadu předložil materiál, z něhož bude vyplývat, zda a kde jsou v dokumentaci EIA nebo v posudku EIA uvedeny informace, hodnocení, závěry, podmínky a další údaje požadované přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. Nepředložení tohoto materiálu však nelze na oznamovateli nikterak vynuocovat, neboť se nejedná o povinnou náležitost žádosti. Proto případná absence takového materiálu či nedostatky v něm, nepředstavují vadu podání, kterou by oznamovatel byl povinen na výzvu příslušného úřadu odstranit.

5) Vydání závazného stanoviska k ověření souladu

Dospěje-li příslušný úřad k závěru, že informace, hodnocení, závěry, podmínky a další údaje požadované přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. jsou ve stanovisku EIA (nebo dle výše uvedeného alespoň v dokumentaci EIA a posudku EIA) obsaženy, lze konstatovat soulad obsahu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, vydat souhlasné závazné stanovisko k ověření souladu a stanovit v něm, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. V opačném případě je nutné vydat nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu. V odůvodnění závazného stanoviska k ověření souladu je nezbytné uvést úvahy, kterými se příslušný úřad řídil při jeho formulaci. Podrobně odůvodněn musí být nejen samotný souhlas nebo nesouhlas, ale odůvodněny musí být i jednotlivé podmínky, resp. zejména to, proč některé z podmínek stanoviska EIA nebyly do závazného stanoviska k ověření souladu převzaty. Nebyly-li některé z informací, hodnocení, závěrů, podmínek a dalších údajů požadovaných přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. uvedeny přímo ve stanovisku EIA, nýbrž pouze v dokumentaci EIA nebo posudku EIA (viz výše), je vhodné je v rámci odůvodnění závazného stanoviska k ověření souladu v tomto závazném stanovisku uvést. Převzetí některých informací, hodnocení, závěrů, podmínek a dalších údajů požadovaných přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. z dokumentace EIA či z posudku EIA je však využitelné pouze při rozhodování příslušného úřadu o tom, zda vydat souhlasné či nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu. Do výrokové části závazného stanoviska k ověření souladu nelze mezi závazné podmínky převzít požadavky, které nebyly obsaženy ve stanovisku EIA, ale vyplývají pouze z dokumentace EIA či posudku EIA.

6) Vydání závazného stanoviska k ověření souladu ke stanoviskům EIA vydaným podle zákona č. 244/1992 Sb.

Soulad obsahu stanovisek EIA vydaných podle zákona č. 244/1992 Sb. s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, lze po formální i věcné stránce vyloučit. Ke všem stanoviskům EIA vydaným podle zákona č. 244/1992 Sb., k nimž bude příslušnému úřadu doručena žádost o vydání závazného stanoviska k ověření souladu nebo oznámení o zahájení navazujícího řízení podle čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. je proto nutné podle tohoto ustanovení vydat nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu. Vydání nesouhlasného závazného stanoviska k ověření souladu je třeba řádně odůvodnit. Je třeba porovnat obsah stanoviska EIA vydaného podle zákona č. 244/1992 Sb. s dnešními požadavky přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. Mezi formální (nicméně potažmo i věcné) nedostatky, které zakládají nesoulad obsahu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů zapracovávajících směrnici EIA, patří např. absence některých kapitol stanoviska EIA, přičemž nezáleží na rozdílu v názvech jednotlivých kapitol použitých ve stanovisku EIA a požadovaných aktuální přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb., ale naopak záleží na obsahu stanovisek EIA, tj. na tom, zda požadavky jednotlivých kapitol aktuální přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. jsou v některé části stanoviska EIA obsaženy; takový nesoulad je dostatečným důvodem pro vydání nesouhlasného závazného stanoviska k ověření souladu podle čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb., pokud je zřejmé, že v chybějící kapitole měly být popsány skutečnosti nebo úvahy, které vedly k formulaci výroku stanoviska EIA nebo jeho podmínek. Mezi tento typ nedostatků obsahu všech stanovisek EIA vydaných podle zákona č. 244/1992 Sb., který je třeba považovat za zásadní a který zakládá nesoulad s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, patří zpravidla absence kapitol (resp. absence údajů, které jsou těmito kapitolami vyžadovány) „Souhrnná charakteristika předpokládaných vlivů záměru na životní prostředí z hlediska jejich velikosti a významnosti“, „Hodnocení technického řešení záměru s ohledem na dosažený stupeň poznání, pokud jde o znečišťování životního prostředí“, „Seznam subjektů, jejichž vyjádření jsou v závazném stanovisku zčásti nebo zcela zahrnuta“ nebo „Vypořádání vyjádření k posudku“, tedy neprojednání posudku EIA tak, jak vyžaduje aktuální právní úprava. Absenci údajů požadovaných těmito kapitolami nelze zhojit ani odkazem na dokumentaci EIA nebo posudek EIA, protože tímto způsobem je možné zhojit pouze absenci údajů, které jsou ve stanovisku EIA uvedeny nedostatečně, nikoliv údajů, které v něm nejsou uvedeny vůbec, a to s výjimkou údajů, které evidentně nemohly mít vliv na formulaci výroku stanoviska EIA, jako např. sídlo oznamovatele, IČ oznamovatele nebo zařazení záměru dle přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., resp. dle přílohy č. 1 nebo 2 zákona č. 244/1992 Sb. apod. Vzhledem k tomu, že údaje vyžadované výše uvedenými kapitolami („Souhrnná charakteristika...“, „Hodnocení technického řešení...“, „Seznam subjektů...“ a „Vypořádání vyjádření k posudku“) zpravidla ve stanoviscích EIA vydaných podle zákona č. 244/1992 Sb. chybí, resp. údaje vyžadované alespoň některou z těchto kapitol chybí ve těchto stanoviscích EIA vždy, je možné již na základě těchto nedostatků, které lze vzhledem k výše uvedenému označit za zásadní, vydat nesouhlasné závazné

stanovisko k ověření souladu a není třeba nutně zkoumat další nedostatky stanoviska EIA. Při aplikaci výše uvedeného postupu lze v zásadě konstatovat, že obsah žádného stanoviska EIA vydaného podle zákona č. 244/1992 Sb. nemůže být v souladu s požadavky dnešních právních předpisů, a ke všem těmto stanoviskům EIA tedy bude na základě žádosti nebo na základě oznámení o zahájení navazujícího řízení vydáno nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu.

Výjimku z výše uvedeného budou tvořit stavby uvedené v nařízení vlády, které bude vydáno na základě § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu ke stanoviskům EIA vydaným podle zákona č. 244/1992 Sb., v rámci kterých byly tyto stavby zahrnuty, se v souladu s § 23a odst. 10 zákona č. 100/2001 Sb. nevydá. Na místo toho bude vydáno závazné stanovisko podle § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Příslušným úřadem ke všem krokům podle § 23a zákona č. 100/2001 Sb. je vždy MŽP.

7) Natura 2000

Obsah stanoviska EIA nemůže, i přes výše uvedenou specifikaci toho, co má příslušný úřad při ověřování obsahu stanoviska EIA zkoumat, obstat, nebylo-li v procesu EIA postupováno v souladu s §§ 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“). U ověřovaných stanovisek EIA je tedy ještě před vydáním závazného stanoviska k ověření souladu nezbytné prověřit, zda bylo v procesu EIA postupováno v souladu s uvedenými ustanoveními zákona č. 114/1992 Sb., a pokud nebylo, je třeba vydat nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu (s výjimkou uplatnění postupu uvedeného ve třetím odstavci tohoto bodu).

V případě, že v území dotčeném záměrem byla od doby vydání stanoviska EIA vyhlášena lokalita soustavy Natura 2000 nebo došlo ke změnám dříve vyhlášené lokality soustavy Natura 2000, je třeba (s výjimkou uplatnění postupu uvedeného ve třetím odstavci tohoto bodu) ještě před vydáním závazného stanoviska k ověření souladu po oznamovateli požadovat doložení stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., pokud je podle tohoto ustanovení vyžadováno, v němž budou vzaty v úvahu i tyto nové podmínky v území z hlediska soustavy Natura 2000, ke kterým došlo po vydání stanoviska EIA. Není-li v takto doloženém stanovisku orgánu ochrany přírody vyloučeno, že záměr (případně jeho část, úsek nebo etapa) může mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, vydá příslušný úřad nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu, a to buď pro záměr jako celek, nebo případně pro tu část, úsek nebo etapu záměru, které se nevyloučení možnosti významného vlivu na předmět ochrany nebo celistvost lokalit soustavy Natura 2000 týká; i v tomto případě vydá příslušný úřad ke stanovisku EIA pouze jedno závazné stanovisko k ověření souladu, z něhož však bude vyplývat, pro které části, úseky nebo etapy záměru je souhlasné a pro které nesouhlasné (ty budou vyžadovat nové posouzení podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb., resp. podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.).

Odlišný postup lze připustit u záměrů, pro které bylo vydáno stanovisko EIA v procesu EIA zahájeném před implementací požadavků směrnice 92/43/EHS „o stanovištích“ do vnitrostátního práva (tedy před 28. 4. 2004¹). U takových záměrů, které by mohly mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, může oznamovatel doložit jiný správní akt vydaný příslušným orgánem ochrany přírody v podkladových řízeních nebo v rámci navazujících řízení k záměru. Hlavním požadavkem kladeným na tento správní akt je jeho aktuálnost ve vztahu k podmínkám v území z hlediska lokalit soustavy Natura 2000 a současně jednoznačné odůvodnění absence významně negativního ovlivnění předmětů ochrany a celistvosti konkrétní lokality soustavy Natura 2000. Jedná se zejména o správní akty, ve kterých je obsažena zřejmá úvaha ve smyslu § 45g zákona č. 114/1992 Sb., tedy je evidentní, že bude vyloučeno závažné nebo nevratné poškození přírodních stanovišť a biotopů druhů, k jejichž ochraně je evropsky významná lokalita nebo ptačí oblast určena, ani nedojde k soustavnému nebo dlouhodobému vyrušování druhů, k jejichž ochraně jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné z hlediska účelu uvedeného zákona. V případě jakýchkoliv pochybností o významnosti vlivu záměru ze strany příslušného úřadu nebo v případě, že oznamovatel výše uvedený jiný správní akt nedoloží, je nicméně nutné po oznamovateli doložení stanoviska orgánu ochrany přírody podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. požadovat i v případě těchto záměrů.

8) Podmínky závazného stanoviska k ověření souladu

V případě, že příslušný úřad dospěje k závěru, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, vydá souhlasné závazné stanovisko k ověření souladu, a obsahuje-li stanovisko EIA podmínky, stanoví, které z nich jsou z hlediska požadavků aktuálně platných právních předpisů a z hlediska závazné formy vydávaného závazného stanoviska k ověření souladu nadále relevantní. Příslušný úřad mj. nepřevzme do závazného stanoviska k ověření souladu ty z podmínek stanoviska EIA, které přímo vyjmenovávají obecně platné povinnosti vyplývající z platné legislativy (např. podmínka typu: „*Získat platné rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů uvedených v zákoně o ochraně přírody a krajiny*“).

9) Nesouhlasná stanoviska EIA

Neobsahovalo-li stanovisko EIA podmínky (zpravidla se týká pouze nesouhlasných stanovisek EIA), zabývá se příslušný úřad pouze ověřením souladu obsahu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, a i zde, lze-li konstatovat soulad, vydá závazné stanovisko k ověření souladu, z něž bude vyplývat souhlas s obsahem stanoviska EIA, tedy i souhlas s tím, že stanovisko EIA je nesouhlasné. Absence podmínek ve stanovisku EIA tedy není důvodem ke konstatování

¹ Datum, kdy nabyl účinnosti zákon č. 218/2004 Sb., kterým se mj. mění zákon č. 114/1992 Sb., kterým byl uzákoněn postup při vytváření soustavy Natura 2000 a její ochrana.

nesouladu obsahu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, je-li ze stanoviska EIA zřejmé, proč podmínky nebyly stanoveny. V případě vydání závazného stanoviska k ověření souladu, z něhož bude vyplývat souhlas s obsahem nesouhlasného stanoviska EIA, je ovšem třeba zdůraznit, že předmětem souhlasu je výhradně soulad stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, nikoli revize výsledku procesu EIA – je tedy třeba zdůraznit, že nadále platí nesouhlasné stanovisko EIA. V případě, že příslušný úřad dospěje k závěru, že obsah stanoviska EIA není v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, vydá nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu s tím, že předmětný záměr musí být předmětem nového posouzení podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb.

10) Počet vydávaných závazných stanovisek k ověření souladu

Závazné stanovisko k ověření souladu podle článku II zákona č. 39/2015 Sb. se vydává pro každé stanovisko EIA pouze jednou a pouze jedno, tzn. ve vztahu k celému záměru, který byl předmětem procesu EIA. I v případech, kdy je záměr rozdělen na části, úseky či etapy, které jsou povolovány a realizovány v různých časových obdobích, vydává se závazné stanovisko k ověření souladu k původnímu stanovisku EIA, tj. jedno závazné stanovisko k ověření souladu k záměru jako celku.

11) Převzetí podmínek závazného stanoviska k ověření souladu

Závazné stanovisko k ověření souladu se využije jako podklad pro všechna navazující řízení (viz § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb.), a to bez ohledu na skutečnost, zdali je navazující řízení vedeno pro celý záměr tak, jak byl posouzen v procesu EIA, nebo jen pro jeho část, úsek nebo etapu. Podmínky, které byly z původního stanoviska EIA převzaty do závazného stanoviska k ověření souladu a které tím byly „zezávazněny“, musí být převzaty do rozhodnutí v navazujících řízeních. Přesto (vzhledem k charakteru tohoto závazného stanoviska k ověření souladu) zůstává na správní úvaze správního úřadu, který navazující řízení vede, aby posoudil, zda se ta která podmínka vztahuje k danému navazujícímu řízení, nebo zda se ta která podmínka vztahuje k části, úseku nebo etapě záměru, ke které je navazující řízení vedeno. Podmínky závazného stanoviska k ověření souladu, které se ke konkrétnímu navazujícímu řízení nebo k projednávané části, úseku nebo etapě záměru nevztahují, musí správní úřad, který vede navazující řízení, uvést v odůvodnění rozhodnutí s uvedením důvodů, proč tyto podmínky do rozhodnutí nepřevzal. Obdobně musí správní úřad, který vede navazující řízení, naložit i s podmínkami závazného stanoviska k ověření souladu, u nichž je prokazatelné, že již byly splněny. S původním stanoviskem EIA, které je vedle závazného stanoviska k ověření souladu rovněž nezbytným podkladem pro navazující řízení, nakládá správní úřad, který navazující řízení vede, v souladu s § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

12) Rozeslání a zveřejnění závazného stanoviska k ověření souladu

Příslušný úřad zašle závazné stanovisko k ověření souladu vždy oznamovateli, a pokud bylo vydáno na základě oznámení o zahájení navazujícího řízení nebo na základě jiného dokumentu od správního úřadu, který navazující řízení vede, zašle jej rovněž tomuto správnímu úřadu. Příslušný úřad zároveň zveřejní vydané závazné stanovisko k ověření souladu v Informačním systému EIA, a to formou přílohy k původnímu stanovisku EIA k předmětnému záměru (např. ve formátu ZIP), a to z důvodu informování veřejnosti, dotčených správních úřadů, dotčených územních samosprávných celků a správních úřadů, které povedou další navazující řízení, o jeho obsahu a skutečnosti, že bylo vydáno; to neplatí u závazných stanovisek k ověření souladu vydaných ke stanoviskům EIA vydaným podle zákona č. 244/1992 Sb., protože v těchto případech se v Informačním systému EIA nezveřejňovalo ani samotné stanovisko EIA a ani jiné dokumenty projednávané v procesu EIA. Na úředních deskách se závazné stanovisko k ověření souladu nezveřejňuje. K závaznému stanovisku k ověření souladu není nutné vytvářet průvodní dopis, adresáty je možné uvést přímo ve stanovisku.

Bez závazného stanoviska k ověření souladu nelze po 1. 4. 2015 vydat rozhodnutí v žádném navazujícím řízení (viz § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb.) k záměru, k němuž bylo vydáno stanovisko EIA, a to bez ohledu na případnou koncentrační zásadu těchto řízení.

13) Platnost stanovisek EIA

Před vydáním závazného stanoviska k ověření souladu je třeba ověřit, zda je stanovisko EIA ve smyslu § 9a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. platné. Neplatné stanovisko EIA nelze využít jako podklad pro vydání závazného stanoviska k ověření souladu a takovou žádost je třeba zamítnout. Vydání závazného stanoviska k ověření souladu nemá vliv na dobu platnosti stanoviska EIA; případné prodloužení platnosti stanoviska EIA je i nadále nutno zajistit postupem podle § 9a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. Platné stanovisko EIA je spolu se závazným stanoviskem k ověření souladu i nadále nezbytným podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujícím řízení. Využitelnost závazného stanoviska k ověření souladu je tak *de facto* závislá na platnosti stanoviska EIA.

14) Možnost spojení postupů

Při spojení postupů vedoucích k vydání závazného stanoviska k ověření souladu a závazného stanoviska podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. (coherence stamp) doporučujeme možnosti vydání pouze jediného závazného stanoviska vzhledem k odlišnému charakteru a uplatnění obou závazných stanovisek využívat pouze výjimečně, a to v případech, kdy se vydávají obě stanoviska (tzn. nejedná se o případ podle § 9a odst. 4, kdy nebyly identifikovány změny, jež by mohly mít významný vliv na životní prostředí, a kdy se coherence stamp tudíž vůbec nevydává) a obě stanoviska jsou souhlasná/nesouhlasná. Zatímco se totiž závazné stanovisko k ověření souladu vydává pouze jednou a je společně se stanoviskem EIA, ke kterému bylo vydáno, podkladem

pro všechna navazující řízení, coherence stamp se vydává pro účely jednoho konkrétního navazujícího řízení a nelze jej tudíž opakovaně využít ve více navazujících řízeních. Bude se tedy jednat zpravidla pouze o již zahájená stavební řízení, v nichž se rozhoduje o záměru jako celku (nebyl rozdělen na etapy, části nebo úseky).

15) Postup navazující na vydání nesouhlasného závazného stanoviska k ověření souladu

Vydáním nesouhlasného závazného stanoviska k ověření souladu nedojde ke zrušení původního stanoviska EIA. Zákonem předpokládanou cestou ovšem bude prostřednictvím takového nesouhlasného závazného stanoviska konstatováno, že původní stanovisko EIA je, coby odborný podklad, pro jakékoliv probíhající nebo budoucí navazující řízení k záměru, jeho částem či etapám nevyužitelné. V takové situaci čl. II bod 1 zákona č. 39/2015 Sb. předpokládá provedení nového posouzení podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb. Záměr (nebo jeho část či etapa), který ještě nemá pravomocně vydaná veškerá potřebná rozhodnutí v navazujících řízeních, bude tedy oznamovatel muset nově zařadit podle § 4 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. (v případě pochybností lze využít § 23 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) a v souladu s tímto zařazením jej ve formě oznámení záměru nebo dokumentace EIA předložit příslušnému úřadu k odpovídajícímu posouzení. Zařazení záměru, určení příslušného úřadu i ostatní kroky podle zákona č. 100/2001 Sb. budou probíhat podle aktuální právní úpravy. Z hlediska možností nového zařazení jednotlivých záměrů tedy může teoreticky dojít ke všem situacím uvedeným v § 4 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 100/2001 Sb., i k situaci, že záměr podle aktuální právní úpravy dikci zákona již nenaplní. Tato otázka je ryze individuální podle toho, o jaký záměr, resp. jeho část nebo etapu, se jedná. Novému posouzení samozřejmě nebudou podléhat ty záměry nebo jejich části či etapy, které již získaly veškerá pravomocná rozhodnutí v navazujících řízeních. Nové zařazení podle § 4 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. se tedy provede pouze u těch záměrů, jejich částí nebo etap, které ještě všechna pravomocná rozhodnutí v navazujících řízeních získána nemají. Opakované posuzování záměrů, které již získaly veškerá pravomocná rozhodnutí v navazujících řízeních, by bylo mj. v rozporu s § 1 zákona č. 100/2001 Sb. Rozsah, umístění, provedení, technologie záměru a jiné charakteristiky záměru, ve kterých bude záměr příslušnému úřadu k provedení jednotlivých kroků podle zákona č. 100/2001 Sb. nově předložen, jsou plně v rukou oznamovatele záměru stejně, jako je tomu v obecných případech.

Vzhledem k tomu, že vydáním nesouhlasného závazného stanoviska k ověření souladu se původní stanovisko EIA stane nevyužitelným podkladem v navazujících řízeních, a vzhledem k tomu, že v takovém případě bude rovněž nezbytné zařadit dosud nepovolený záměr podle § 4 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. a následně jej podrobit odpovídajícímu posouzení, je bezpředmětné zabývat se ověřováním změn záměru (podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb.) dříve, než bude případně vydáno nové stanovisko EIA. Pokud tedy příslušný úřad kromě žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření souladu eviduje i žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření změn záměru, je třeba tyto žádosti podané podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. zamítnout, a to s odkazem na vydané nesouhlasné závazné stanovisko k ověření souladu

a na čl. II odst. 1 zákona č. 39/2015 Sb., podle kterého musí v takovém případě proběhnout nové posouzení podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb., jak již je výše uvedeno. Teprve v případě, že na základě nového posouzení záměru dojde k vydání nového stanoviska EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., bude možné podávat žádosti podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. (pokud postup podle zákona č. 100/2001 Sb. bude zakončen jinak než vydáním nového stanoviska EIA (např. vydáním negativního závěru zjišťovacího řízení nebo sdělením k podlimitnímu záměru), pak následná povolovací řízení již samozřejmě nebudou vedena v režimu navazujících řízení – v takovém případě již nebude ověření změn záměru podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. vyžadováno). V uvedeném kontextu zbývá konstatovat, že závazné stanovisko k ověření změn záměru nelze nikdy vydat před vydáním závazného stanoviska k ověření souladu, a v případě, že je závazné stanovisko k ověření souladu nesouhlasné, lze závazné stanovisko k ověření změn záměru vydat až po vydání případného nového stanoviska EIA (bude-li podle aktuálního zařazení záměru nebo podle výsledku zjišťovacího řízení jeho vydání vyžadováno) – toto konstatování platí obecně.

Metodické výklady č. j. 39413/ENV/15 ze dne 29. 5. 2015 a č. j. 44968/ENV/15 ze dne 30. 6. 2015 jsou tímto metodickým výkladem překonány a k dnešnímu dni se zrušují.

Mgr. Evžen Doležal v. r.

Rozdělovník k č.j. 55035/ENV/16:

- krajské úřady
- Magistrát hlavního města Prahy

Na vědomí:

- CENIA, Česká agentura životního prostředí
- Ministerstvo pro místní rozvoj
- Ministerstvo dopravy
- Ministerstvo průmyslu a obchodu
- Ministerstvo zahraničních věcí
- Český báňský úřad

Rozdělovník (odbory MŽP) VS č.j. 55037/ENV/16:

- odbory výkonu státní správy

Na vědomí:

- odbor právní a řízení státní správy
- odbor legislativní
- odbor druhové ochrany a implementace mezinárodních závazků